

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kardos Edit ügyvéd által képviselt I.r., II.r. és III.r., IV. és V.r. felpereseknek a Baranya Megyei Földhivatal alperes ellen ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkoztak a I.r. és a dr. Berkéné dr. Porpáczy Szilvia ügyvéd által képviselt II.r. beavatkozók, a Baranya Megyei Bíróság 2007. november 28. napján kelt 7.K.21.470/2006/30. számú jogerős ítélete ellen a felperesek által 31. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 7.K.21.470/2006/30. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 40.000 (azaz negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I.r. alperesi beavatkozónak 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az Államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesek 2006. május 10-én az ingatlan-nyilvántartási adatok hibájára hivatkozással kérték a térkép kijavítását, azzal, hogy a és a hrsz-ú ingatlanok telekhatára a térképszelvényen tévesen került feltüntetésre. Állították, hogy a hrsz-ú út szolgalmi út volt, soha nem volt közterület, azt az önkormányzat eladta, a később az út és több más terület összevonásából keletkezett hrsz-ú útból kialakított hrsz-ú ingatlant, amelynek tulajdonosa a II.r. beavatkozó birtokháborítás megszüntetése iránt pert indított ellenük azzal, hogy a felperesek ingatlanainak kerítése az ő ingatlanán helyezkedik el.

A Pécsi Körzeti Földhivatal a 2006. június 6-án kelt 444/2006. számú határozatával a felperesek kérelmét elutasította azzal, hogy felmérési és térképezési hiba nem állapítható meg.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró alperes a 2006. szeptember 12-én kelt 44/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperesek keresetet nyújtottak be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította. A bizonyítási eljárás során kirendelte K.T.J. igazságügyi földmérő szakértőt, a szakvéleménye, a szakvélemény kiegészítése, majd a szakértő meghallgatása után, elfogadva a szakértő szakvéleményét megállapította, hogy a kiosztási földkönyvben 359. sorszám alatt felvett út és kút a hrsz-ú, később a hrsz-ot kapott útnak felelt meg. Az út a Magyar Állam tulajdonába és Város Tanácsa kezelésébe került közútként, ennek az útnak a kialakítása tette lehetővé az út melletti ingatlanok megosztását. A hrsz-ú út déli részét az önkormányzat megszüntette, ezzel egyidejűleg a szomszédos ingatlanok összevonásra kerültek, melyből kialakításra került a hrsz-ú önkormányzati út. Ezzel egyidejűleg kialakításra került hrsz-ú ingatlan, amelyet az I.r. alperesi beavatkozótól a II.r. alperesi beavatkozó vásárolt meg. 2005. januárjában kitűzték ennek az ingatlannak a határvonalát és ekkor derült ki, hogy a hrsz-ú ingatlanból a felperesek, mint a és a hrsz-ú ingatlan tulajdonosai 34 illetve 37 m² nagyságú területre osztva elkerítették, a jogi határvonal és természetbeni határvonal eltér egymástól. A szakértő megállapítása alapján a bíróság rögzítette, hogy a hrsz-ú út határvonalainak ábrázolásánál felmérési, térképezési, területszámítási hiba nem történt, térképezési hibát csak az útnak a keletre ágazó részében lehetne megállapítani, de az nem érinti a perbeli ingatlanokat. A szabatos városfelmérés 1967-ben történt, ennek részeként az ingatlanok határvonalának törésvonalait a természetben ténylegesen megjelölték, a jelölt pontokat bemérték. Az új térkép és az annak alapját képező adatok az ingatlan-nyilvántartás szerkesztésekor érvénybe léptek, az új ingatlan-nyilvántartásai adatok közölve lettek az ingatlantulajdonosokkal, így a felperesekkel is, akik az adatokat akkor megfelelőnek tartották. Mindezek alapján az alperes jogszerűen utasította el a felperesek kérelmét a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény (Fttv.) 11.§ (7) bekezdése alapján.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetüknek helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 213.§ (1) bekezdését, az Fttv. 11.§ és 13.§ közelebbről meg nem jelölt rendelkezését, valamint az Fttv. végrehajtására kiadott 16/1997. (III.5.) FM rendelet 23.§, 26.§ közelebbről meg nem jelölt rendelkezéseit. A per során a keresetváltoztatás körében hivatkoztak az Fttv. és Vhr. fenti rendelkezéseinek megsértésére, azonban az elsőfokú bíróság erről a kereseti kérelmükről nem döntött. Hivatkoztak arra, hogy az Fttv. 13.§ (2) és (3) bekezdése szerint, mivel a földrészletek határvonala nem volt megállapítható, a természetbeni állapotot kellett volna mérni és térképezni. Az általuk és az alperes által csatolt okiratok közötti ellentmondásokat a szakvélemény sem oldotta fel, nem került vizsgálatra az a körülmény, hogy az út a keleti ággal együtt a 224 négyszögöles területnagyságot elérte-e, így az út keleti ágának térképezési hibája kihatott-e a teljes út térképezésére. Nem került megfelelően vizsgálatra az sem, hogy a perbeli út magántulajdon volt-e, és hogy a kiosztási földkönyv, valamint a vázrajzok ellentmondásai alapján hogyan szerzett Város Tanács tulajdont a szolgalmi úton.

Állították, hogy a birtokállapot háborítatlan volt, a perbeli területen az út eredeti nyomvonala már nem tisztázható, ezért a természetbeni állapot szerint kell a határvonalat megállapítani és a térképet kijavítani.

Az I.r. alperesi beavatkozó és az alperes felülvizsgálati ellenkérelmeikben egyaránt a jogerős ítélet hatályban tartását kérték.

A II.r. alperesi beavatkozó ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a bizonyítási eljárás anyaga alapján megállapította, hogy a szakértő a felperesek által kifogásolt körülményeket is vizsgálta, és a perbeli területen térképezési, felméréségi hibát nem talált. A felperesek alaptalanul állították, hogy az ingatlanok természetbeni határvonala nem állapítható meg. Az alperes helytállóan hivatkozott arra a felülvizsgálati ellenkérelmében, hogy a felperesek által a per során benyújtott okiratok nem voltak alkalmasak annak bizonyítására, hogy a közhiteles nyilvántartási állapot esetleges hibáját igazolják. A felperesek által hivatkozott, a földreform idején keletkezett iratok általuk hivatkozott ellentmondásai sem igazolják, hogy az általuk vitatott út magánút lett volna, a vitatott terület az ingatlanaihoz tartozna. A szabatos városfelmérés során az ingatlanok határpontjainak természetbeni megjelölése után történt a

pontos mérés, ekkor a kialakított út tényleges nyomvonalát is mérték és térképezték. A szabatos felmérés alapjául szolgáló vázrajz helyrajzi számok feltüntetése nélkül is beazonosítható módon tartalmazza a térképezett pontok bemérési adatait. A szabatos felméréssel készült térkép alapja a mai digitális ingatlan-nyilvántartási térképnek. A felperesek által a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyek alkalmazására csak akkor kerülhetne sor, ha a földrészlet határvonala nem lenne megállapítható. Ez azonban a perbeli esetben nem áll fenn, ennek ellentmond a szabatos városfelmérés is, így a felperesek által állított jogsértés nem állapítható meg.

A közigazgatási perben polgári perre tartozó tulajdonjogi kérdések nem voltak vizsgálhatóak, így abban sem kellett állást foglalni, hogy a felperesek állította út magántulajdon volt-e vagy közterület, az út a keleti ággal együtt megfelelt-e a nyilvántartott területnagyságnak. A perben csak az kerülhetett vizsgálatra, hogy a perbeli, természetben és a térképen beazonosítható töréspontokkal rendelkező ingatlanok határvonala hol húzódik, térképezési, felmérési hiba megállapítható-e. A bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy térképezési, felmérési hiba nem áll fenn, így a felperesek kérelmét elutasító alperesi határozat törvényes és megalapozott, ezért az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét megalapozottan törvényt sértés nélkül utasította el.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperesek a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése, 82.§ (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek az alperes és az I.r. alperesi beavatkozó jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére. A II.r. alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2009.március 11.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Márton